

ת"פ 5089/01/19 - מדינת ישראל נגד מעזזה אבו גודה - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 5089-01-19 מדינת ישראל נ' אבו גודה

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ המתמחה מר בן ברוך
נגד		
הנאשמת		מעזזה אבו גודה - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד אלזיאדנה

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה על-יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום מתוקן, בביצוע עבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12 (1) בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת שהתה בארץ שלא כדין בין התאריכים 21.2.13-21.2.18 וכן בימים 11.1.18 ו-31.1.18.

תמצית תסקיר שירות המבחן

3. בתסקירו מיום 30.5.22, סקר שירות המבחן את אורחות חיי הנאשמת. נולדה בחברון ועברה להתגורר בארץ בגיל 19 עם נישואיה, בשנת 2017 גורשה מהמדינה וכיום מתגוררת עם אמה בחברון. במהלך שנותרה בארץ ילדה הנאשמת 13 ילדים. שיתפה כי בנה מרצה מאסר ארוך בגין רצח חייל ובעקבות כך נידתה אותו מהמשפחה. שירות המבחן התרשם כי אינה מבינה את המשמעות של התנהלותה מול גורמי החוק ומתקשה להודות בביצוע העבירה - במובן בו בעוד היא מבינה שכניסתה ארצה אינה חוקית, הרי שהיא מתקשה להבין איך לאחר שנים בהן שהתה בארץ כדין שונה מעמדה, לא כל שכן משבעלה הוא זה שטיפל בהסדרת אישוריה. מתקשה לקבל את החלטת המדינה בנוגע לאי כניסתה לארץ המלצת שירות המבחן הייתה להרשיע את הנאשמת ולהטיל עליה התחייבות שתהווה אלמנט מרתיע צופה פני עתיד.

טיעוני הצדדים:

4. **ב"כ המאשימה**, תיארה את העבירות שבוצעו על ידי הנאשמת, טענה כי קיימת פגיעה משמעותית בערכים המוגנים, בשים לב לכך שהנאשמת שהתה בארץ תקופה ארוכה ואף שבה וחזרה ארצה גם לאחר שגורשה. הפנתה לכך שמתסקיר שירות המבחן אין הפנמה של הנאשמת את חומרת העבירה. ובכל אלו יש כדי להצדיק הטלת עונש מרתיע, שכן אחרת הנאשמת תשוב ותיכנס ארצה. המאשימה סברה, תוך הפניה לפסיקה, כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות אלו, נע בין מספר חודשי מאסר ל-6 חודשי מאסר.

5. **ב"כ הנאשם** טען כי כתב האישום נולד בחטא וכי אלמלא רצח החייל רון קוקיה ז"ל לא היה מוגש כתב אישום נגד הנאשמת. הבהיר כי הפנה לנ/1 ממנו עולה כי הנאשמת אחזה באישור שהיה כדין בין התאריכים 27.8.08-5.2.09. הפנה לכך שהנאשמת נכנסה ארצה כדי לגדל את ילדיה שכולם ללא יוצא מן הכלל מתגוררים בארץ. ציין כי הנאשמת נישאה לבעלה במצוות הוריה, וכי בעלה הוא זה שעסק בטיפול בהוצאת אישורי שהיה עבורה. מסר כי הנאשמת חולה בסכרת. ואף טען להימשכות הליכים.

6. **הנאשמת**, בחרה שלא לשאת דברים.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם:

8. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם במקרה זה הינם פגיעה בשלום הציבור ובטחון, לצד פגיעה בתכלית חוק הכניסה לישראל, המאפשרת למדינה שמירה על גבולותיה ומניעת כניסת זרים לשטחה ללא אישור, מנימוקים ביטחוניים, חברתיים וכלכליים.

9. כניסה לישראל שלא כדין וללא קבלת היתר, פוגעת בערך החברתי של זכות המדינה לקבוע מי יכנס לתחומיה ומגדילה את הפוטנציאל לסיכון ביטחוני. ראו למשל רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל :

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפגיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין. עניינו מצטמצם לאותם שב"חים שנכנסים שלא כדין לצרכי פרנסה, ולאחר מכן מבקשים לשוב לביתם. מידת הפגיעה של התנהגות מסוג זה בביטחון המדינה פחותה. אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח

לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה. במקרים שבהם מטרת הכניסה שלא כדין היא פעילות חבלנית הפגיעה בערך המוגן של ביטחון המדינה היא חמורה. אולם, לא די בהגברת הפוטנציאל האמור כדי לייחס לנאשם ספציפי, אשר אינו מבקש לפגוע בביטחון המדינה, את החומרה האמורה"

10. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני-נמוך. בינוני משום שהעבירה בוצעה לאורך שנים, ואף לאחר שהנאשמת גורשה מהארץ. נמוך משום שהנאשמת אחזה בהיתר שהיה בעבר ואף משום שיש לראות את שהייתה האסורה בארץ גם נוכח העובדה שכל ילדיה גרים בארץ.

מדיניות הענישה הנוהגת:

11. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי היא העונש שקבע המחוקק לעבירות מסוג זה - שנת מאסר.

12. שבעניינו, הנאשמת לא נכנס פעם בודדת למדינת ישראל, אלא נכנסה מספר פעמים ולתקופה ממושכת כשהארוכה שבה הייתה לחמש שנים תמימות.

13. ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** נקבע מתחם ענישה לכל אירוע של כניסה בודדת לארץ שלא כדין, וללא עבירות נלוות, הנע בין מאסר מותנה ברף התחתון לבין 5 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, זאת לצד רכיבי ענישה נוספים:

"על רקע הדיון שלעיל, המסקנה שאציע לחברי לאמץ היא כי כאשר נעברת לראשונה עבירת שב"ח לצרכי פרנסה, בהיעדר עבירות נלוות לה, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחיד, לנוכח הדמיון בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה במקרים השונים. מתחם זה יכלול עונש מאסר שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים, אשר יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל. מתחם עונש הולם לקנס ינוע בטווח שבין 0 ש"ח לבין 2,000 ש"ח. אם לנאשם יש עבר פלילי, ובכלל זה עבירות שב"ח, ניתן להתחשב בכך במסגרת גזירת העונש "בתוך המתחם"

14. הפסיקה הנוהגת במקרים של כניסה יחידה ללא עבר פלילי מסתכמת באופן רגיל בימי מעצר בודדים. פסיקה שכזו זה ניתן למצוא בין השאר בת"פ 51738-08-20 **מדינת ישראל נ' פקיה**; ת"פ 51491-08-20 **מדינת ישראל נ' מצרואה**; ת"פ 20824-09-20 - **מדינת ישראל נ' זידאת**, ת"פ 52634-10-15 **מדינת ישראל נ' אבו עראם**, ואחרים. ואולם, פסקי דין אלו מתייחסים לכניסה נקודתית ארצה ולא לשהייה ממושכת בה.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

15. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים:

- א. הנאשמת שהתה בארץ כחמש שנים.
- ב. הנאשמת שבה ארצה אף לאחר שגורשה.

ג. המניע העיקרי של הנאשמת לבצע את העבירה היה לחיות יחד עם בני משפחתה בארץ, מניע אשר גם אם אינו הופך את מעשיה לפחות אסורים, וודאי הופך אותם לפחות חמורים.

16. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, בנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש במקרה זה, נע בין חודש מאסר ועד 6 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים לרבות קנס שגובהו ינוע בין 1,000 ל-5,000 ₪.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

17. על נאשם המבקש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. [ראו למשל: רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל]

18. בענייננו לא התבקשה סטייה ממתחם העונש ההולם ובכל אופן לא הובאה ראיה בדבר שיקום משמעותי. אם בכך לא די, הרי שמתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת כלל לא הפגימה את חומרת מעשיה.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

19. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

- א. מדובר בנאשמת נעדרת עבר פלילי.
- ב. הגם שלא הוצגו מסמכים רפואיים, הנאשמת, כך נטען, סובלת מסכרת.
- ג. הנאשמת הודתה, גם אם בכך לא חסכה זמן שיפוטי.

ד. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת לא הפגימה את חומרת מעשיה .

ה. הנאשמת אינה צעירה באופן המצדיק התחשבות מיוחדת.

20. לאחר בחינת כלל השיקולים, התרשמתי כי יש לקבוע את העונש הראוי בשליש התחתון של המתחם.

21. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולחומרה, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר בפועל שירוצו החל מהיום.

ב. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשמת תעבור במשך תקופת התנאי עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ליום 1.9.22.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ב, 18 יולי 2022, בהעדר הצדדים.